

[Tom Behnke]

»Vil ministeren med henvisning til spørgsmål nr. S 445 af 19. januar 1988 af Pia Kjærsgaard (FP) oplyse, om han nu er bekendt med tilfælde, der dokumenterer, at asylansøgere, der efter at have fået afslag på asyl i Danmark er blevet sendt tilbage til, hvor de kom fra, senere er blevet forfulgt i deres hjemland med fængsel, tortur eller henrettelse?«

Begrundelse

Spørgsmålet skal ses som et forsøg på at få sandheden frem om forholdene på udlændingområdet, da der tilsyneladende ofte manipuleres med sandheden i medierne.

Svar (12/2 92):

Justitsministeren (Engell):

Direktoratet for Udlændinge har over for Justitsministeriet oplyst, at man fortsat ikke er bekendt med tilfælde, hvor hjemvendte asylansøgere er blevet udsat for forfølgelse med baggrund i de forhold, der har foreligget for danske myndigheder ved deres stillingtagen til asylansøgningen.

Jeg kan henholde mig til det, som Direktoratet for Udlændinge har oplyst.

Spm. nr. S 439

Til skatteministeren (30/1 92) af:

Ole Donner (FP):

»Føler ministeren sig i fortsættelse af ministerens svar af 28. november 1991 på spørgsmål nr. S 200 løst fra den tidligere skatteministers kommentar til Skatte- og Afgiftsudvalget, når der stadig føres sager om rækkevidden af ligningslovens § 4?«

Begrundelse

Det forekommer vanskeligt at finde overensstemmelse mellem skatteministerens svar på spørgsmål nr. S 200 og Isi Foighels kommentar på henvendelsen fra Erhvervenes Skatteudvalg til Skatte- og Afgiftsudvalget af 21. oktober 1985. Kommentaren er indeholdt i ministeriets skrivelse til Skatte- og Afgiftsudvalget af 7. december 1985.

I sidstnævnte brev tales om anvendelsesområdet for ligningslovens § 4, medens ministeren i sit svar af 28. november 1991 benytter udtryk-

ket rækkevidden af ligningslovens § 4. Det antages, at disse to begreber er synonyme.

Det var jo netop den manglende klare og præcise afgrænsning af den kreds af virksomheder, der omfattedes af ligningslovens § 4, der gav anledning til lovændringen i december 1985. Den manglende afgrænsning førte praksis stadig længere bort fra lovbestemmelsens ordlyd og oprindelige hensigt.

Da lovgivningen for de pågældende år har været så diffus, og da lighed i dagældende praksis ikke fandtes, vil det snarere støde retsbevidstheden at fortsætte sådanne sager ved domstolene end at opgive dem, jf. Svend Erik Holms artikel i Skattepolitisk Oversigt 1990, side 322, hvor han bl.a. skriver, at »ligningslovens § 4 gennem årene i stigende omfang (har) været forsøgt anvendt på andre kategorier af selskaber end dem, der . . . sigtedes til i forbindelse med bestemmelsens indførelse.«

Det var denne stigning i omfang, denne usikkerhed for skatteborgerne eller en fortsættelse af de tvister, ligningslovens § 4 har givet anledning til, som skatteminister Isi Foighel lovede at stoppe.

Svar (7/2 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I den tidligere skatteministers kommentar til Erhvervenes Skatteudvalg af 21. oktober 1985 siges:

»Erhvervenes Skatteudvalg synes at gå ud fra, at § 10, stk. 4, vil give anledning til en fortsættelse af de tvister, som ligningslovens § 4 har givet anledning til. Det er imidlertid ikke tilfældet. Formålet med § 10, stk. 4, er alene at fastholde beskattningen for selskaber, der er omfattet af den nuværende § 4 i ligningsloven, for så vidt angår de nuværende beholdninger. Anvendelsesområdet for ligningslovens § 4 påtænkes således ikke udvidet ud over det anvendelsesområde, der er antaget for bestemmelsen i U 82.389 (Obel-dommen).«

§ 10, stk. 4, er den bestemmelse i kursgevinstbeskatningsloven, hvorved ligningslovens § 4 forblev i kraft for så vidt angår selskaber, der ikke er omfattet af den generelle bestemmelse i kursgevinstbeskatningsloven, der er stattede § 4.

I tilkendegivelsen over for Erhvervenes Skatteudvalg ligger, at bestemmelsen – i det omfang den fortsat er gældende – skal fortol-